

индуситъ „логосъ.“ Лотосътъ цъвти само на гърба на любовта. Всъки човѣкъ трѣбва да се качи на гърба на любовта, за да цъвне. Любовта е едно отъ най-великитѣ и свѣтли същества. Тя познава дълбочинитѣ на душата, разбира стремежитѣ на духа. Каквото пожелаете въ нейно име, ще придобиете. Тя казва: Азъ ще ви дамъ всичко, каквото умътъ, сърцето и волята ви желаятъ. Въ това, именно, се заключава животътъ. Не е въпросътъ да се откаже човѣкъ отъ живота, но той трѣбва да живѣе правилно, да има прави разбирания.

Следователно, съществуватъ две категории хора. Първата категория хора се занимава съ въпроси отъ личенъ, индивидуаленъ, общественъ и Божественъ характеръ. Втората категория се занимава съ въпроси отъ семеенъ, общественъ и общочовѣшки характеръ. Повечето хора се намиратъ въ последната фаза на първата категория. Божествениятъ животъ ще ги свърже съ втората категория. Време е вече да влѣзатъ въ тази категория. Ако пропуснатъ това време, много още има да чакатъ. Нѣкои ще кажатъ, че не се интересуватъ нито отъ обществени, нито отъ религиозни въпроси. Не е въпросътъ клерикали да ставатъ, но тѣ трѣбва да носятъ любовта въ душата си. Другъ ще каже, че не иска да бжде воененъ. Той може да не бжде воененъ, но непременно трѣбва да носи свѣтлината въ ума си. — Ама не искамъ да цъкамъ съ пушка. — Ако не искашъ да цъкашъ съ пушка, ще цъкашъ съ огнивото си, да запалишъ огъня. И това е военщина. Който цъка огнивото, да запали огъня си, той е воененъ; който пали свѣщъ, той е воененъ; хирургътъ който прави операции, пакъ е воененъ. — Азъ не съмъ воененъ. — Какъ да не си воененъ? Толкова хора промуши съ сабята си. Вие трѣбва да бждете такива военни, че като замахнете съ ножа си срещу човѣка, нищо да не засегнете въ него: нито единъ кръвоносенъ сждъ, нито една артерия, нито единъ капиляренъ сждъ да не прерѣжете. Военниятъ трѣбва да прави операциитѣ си, както природата ги прави. За всъки хирургъ, който разкъсва кръвоносни сждове при операциитѣ си, казваме, че е новакъ въ своята областъ. Ние трѣбва да бждемъ носители на любовта и пакъ да сме военни. Когато трѣбва да правимъ операции, майсторски ще ги правимъ. Нѣкой казва: Азъ направихъ една погрѣшка, но искамъ да я изправа. Това значи: имамъ единъ абцесъ въ себе си, който искамъ да пробия; всичката нечистотия отъ него да излѣзе внѣ отъ тѣлото ми. И наистина, всѣка направена